

La Barana

Castellbisbal

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Nucli urbà de Castellbisbal. C/ Pi i Margall (08755 Castellbisbal)
Emplaçament Al començament del C/Pi Margall, dins del nucli antic de Castellbisbal

Coordenades:

Latitud: 41.47444
Longitud: 1.98007
UTM Est (X): 414840
UTM Nord (Y): 4591929

Classificació

Número de fitxa 08054-48
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XIX-XX
Autoria de l'element: Vicenç Riba Comella és autor del mosaic
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: BPU
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Castellbisbal. Avda. Pau Casals núm 9 (08755 Castellbisbal)

Fitxes associades:

[Nucli antic de Castellbisbal](#)

Autoria de la fitxa Raquel Valdenebro Manrique
Data de registre de la fitxa: dj., 07/07/2011 - 02:00

Descripció

Mur de pedra de 90 metres de llargada que divideix en dos el primer tram del carrer Pi i Margall. La seva alçada és variable sent inferior als extrems on queda rebaixada com una rampa a nivell de carrer, i més alta a la part central, arribant als 2,75 m d'alçada. Sobre el mur, embellit amb decoració ceràmica es recolza una barana de ciment que recorre tot el seu tram exterior com a element protector. Es tracta d'una barana travada i rectangular formada per peces rectangulars dividides a l'interior en creu. Al costat exterior del mur presenta una decoració formada per rajoles ceràmiques que componen un mural que té com a motiu central una escena de correfoc ambientada a la plaça de l'església i el carrer Pi i Margall, amb l'església de fons i la bèstia de correfoc La Cuca entre diversos personatges corrent. Tot el conjunt es vist des de la barana, que també apareix al mural. S'afegeix una llegenda a l'extrem dret, sobre un fons de barres catalanes on es pot llegir: L'any 1979 un col·lectiu de veïns creà la Cuca. D'aleshores ençà ha esdevingut el símbol festiu i integrador e Castellbisbal. Al seu voltant s'ha creat i desenvolupat la cultura popular de la vila, els foc; l'aigua, el drac, els diables, les comparses, la cuqueta, els capsigranys, els atabalats i els grallers han configurat la nostra manera de viure i entendre les festes. Aquest mural representa totes i cadascuna de les persones que han fet, fan i faran possible, el passat, el present i el futur de l'Empaitafoc de Castellbisbal.

Observacions:

Es troba al llistat d'elements urbans del POUM amb el núm A.22

Història

Entre els segles XIX i XX, per salvar el desnivell que hi havia entre les cases d'una banda i l'altra del carrer Sant Vicenç, avui Pi i Margall, i evitar que els carros que baixaven del Pedró caiguessin a les vinyes de sota, l'Ajuntament va construir entre la Plaça i el carrer Nou, en tota la llargada, una paret que el dividia en dos. Per cada cantó hi podia passar, amplament, un carro. Durant la guerra civil, amb un altre criteri, van retirar la paret, perquè la circulació pogués passar pel cantó de sota i va quedar més estret el del Pedró. El primer dia de la Festa Major d'agost de 1943, essent alcalde el senyor Joan Roig i Ribas, van embellir la paret, construint-hi una barana, la qual durant cert temps va resultar emblemàtica, tan és així que van titular la revista local La Barana. Per celebrar el cinquantenari de la construcció, l'Ajuntament presidir per en Joan Playà el 1993, la va refer i embellir. A la Festa Major del 2004, per tal de celebrar el vint-i-cinquè aniversari de la bèstia fagonera La Cuca, li van aplicar una ceràmica commemorativa, amb un dibuix, l'autor del qual és en Vicenç Riba Comellas. MATEU (2007: 117)

Bibliografia

- MATEU MIRÓ J. (1999) Les masies de Castellbisbal. Publicacions del Museu de la Pagesia. Castellbisbal.
- MATEU MIRÓ J. (2007) Motius, persones, fets. Publicacions del Museu de la Pagesia. Castellbisbal.
- MATEU MIRÓ J. (1987) Semblança de Castellbisbal. Publicacions del Museu de la Pagesia. Castellbisbal.
- MATEU MIRÓ J. (1991) El meu poble. Ajuntament de Castellbisbal.

